

فضائل وآداب المسجد النبوي، وأحكام
زيارة قبر النبي عليه الصلاة والسلام
وقبري صاحبيه (للحرمين)

**Dyderne og etiketten ved al-
Masdjid an-Nabawī samt
reglerne for at besøge graven
til Profeten – må Allāhs
velsignelser og fred være over
ham – og gravene til hans to**

**ledsagere – måtte Allāh være
tilfreds med dem begge**

Dyderne og etiketten ved al-Masdjid an-Nabawī samt reglerne for at besøge graven til Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og gravene til hans to ledsagere – måtte Allāh være tilfreds med dem begge

Den Videnskabelige Komité under Præsidiet for Religiøse Anliggender ved al-Masdjid al-Ḥarām og al-Masdjid an-Nabawī

Dyderne og etiketten ved al-Masdjid an-Nabawī samt reglerne for at besøge Profetens grav – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og gravene til hans to ledsagere – måtte Allāh være tilfreds med dem begge.

Udarbejdet af:

Den Videnskabelige Komité under Præsidiet for Religiøse Anliggender ved al-Masdjid al-Ḥarām og al-Masdjid an-Nabawī

1447 H.

Indledning

Al lovprisning tilkommer Allāh, verdenernes Herre, og fred og velsignelser være over den udsendte – vores profet Muḥammad – som en barmhjertighed for verdenerne, samt over hans familie, hans ledsagere og enhver, der følger hans

Sunnah og retledes ved hans vejledning indtil dommens dag.

Dette er et kort skrift, som indeholder de vigtigste dyder ved al-Masdjid an-Nabawī, ādāb (etikette) ved at besøge den samt ādāb ved at besøge Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og gravene til hans to ledsagere – måtte Allāh være tilfreds med dem begge. Vi har udarbejdet den for besøgende til al-Masdjid an-Nabawī, så de får klar viden og indsigt i dyden ved den ummahs Profets moské – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – samt ādāb ved at besøge den og udføre aṣ-ṣalāh (bøn) i den. Vi håber fra Allāh, Den Gavnilde, Den Skænkende, at Han vil lade den være til gavn, gøre den retsaffen og retledende og udelukkende for Hans skyld. Sandelig, Han er Den bedste at anmode og Den mest gavmilde, man kan sætte sit håb til.

Den Videnskabelige Komité

1 - Dyderne ved al-Masdjid an-Nabawī (Profetens Moské)

Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾
(يُشْرِكُونَ 68)

68. "Og din Herre skaber, hvad Han vil, og udvælger. De har ikke valget. Højt hævet og ophøjet er Allāh over det, som de sidestiller med Ham." [Sūrah al-Qaṣaṣ: 68]. Allāh har udvalgt dette sted

som moské for Hans Profet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og særligt begunstiget det med mange dyder, heriblandt:

At det er en af de tre moskeer, hvortil man foretager en særlig rejse:

Overleveret af Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham. Han berettede fra Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham:

«لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِي هَذَا، وَمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى».

“Man foretager ikke en rejse (med det formål at opsøge et bestemt sted) undtagen til tre moskéer: denne min moské, den hellige Moské (i Makkah) og al-Aqṣā moskéen (i Jerusalem).”¹

At en ṣalāh (bøn) i den er bedre end tusind ṣalawāt (bønner) i andre moskéer – undtagen al-Masdjid al-Ḥarām:

Overleveret af Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ، إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ».

"En ṣalāh (bøn) i denne min moské er bedre end tusind ṣalawāt (bønner) i enhver anden moské, undtagen Masdjid al-Ḥarām.”².

¹ Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (1189), og Muslim, ḥadīth nr. (1397), og ordlyden er hans.

² Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (1190), og Muslim, ḥadīth nr. (1395), og ordlyden er al-Bukhārīs.

At det er den moské, der fra dag ét er grundlagt på gudsbevidsthed:

Det er overleveret fra Abū Saʿīd al-Khudrī – måtte Allāh være tilfreds med ham – at han sagde: "Jeg trådte ind til Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – i et af hans hustruers hjem og sagde: 'O Allāhs Sendebud, hvilken af de to moskéer er den, der blev grundlagt på gudsbevidsthed?' Han (Abū Saʿīd) berettede: Så tog han (Profeten ﷺ) en håndfuld småsten og slog dem mod jorden, hvorefter han sagde:"

«هُوَ مَسْجِدُكُمْ هَذَا» لِمَسْجِدِ الْمَدِينَةِ.

"Det er jeres moské her." – med henvisning til moskéen i Madīnah.¹

At 'adjr (belønningen) for den, der søger viden i den, er som belønningen for en mudjāhid fī sabīlillāh (én, der kæmper i Allāhs sag).

Overleveret af Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham. Han berettede: Jeg hørte Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sige:

«مَنْ جَاءَ مَسْجِدِي هَذَا، لَمْ يَأْتِهِ إِلَّا لِحَيْرٍ يَتَعَلَّمُهُ أَوْ يُعَلِّمُهُ، فَهُوَ بِمَنْزِلَةِ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَمَنْ جَاءَ لِغَيْرِ ذَلِكَ، فَهُوَ بِمَنْزِلَةِ الرَّجُلِ يَنْظُرُ إِلَى مَتَاعٍ غَيْرِهِ».

"Den, der kommer til denne min moské og ikke af en anden grund end for et gode, som han lærer eller underviser i, er som en mudjāhid fī sabīlillāh (én,

¹ Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (1398).

der kæmper i Allāhs sag). Og den, der kommer for andet end dette, er som en mand, der betragter en andens ejendom.”¹

At ar-Rawdah ash-Sharīfah (den ædle Rawdah) er i den:

Overleveret af Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، وَمَنْبَرِي عَلَى حَوْضِي».

”Det, som er mellem mit hus og min prædikestol, er en rawdah (haveplads) fra paradiset’s haver, og min prædikestol er ved min ḥawḍ (vandbassin).”²

2 – Anbefaling om at besøge al-Masdjid an-Nabawī ash-Sharīf

På grund af disse og andre dyder er det anbefalet at besøge al-Masdjid an-Nabawī for at udføre aṣ-ṣalāh (bøn) og tilbedelse i den.

– Det er anbefalet for al-ḥādj (pilgrimmen) og andre at besøge al-Masdjid an-Nabawī før eller efter ḥādj, og dette besøg er ikke blandt betingelserne for ḥādj, dets søjler eller dets forpligtelser, og det er ikke knyttet til ḥādj.

– Det er ikke en betingelse for besøget af Profetens må Allāhs velsignelser og fred være over ham – moské, at der forrettes et specifikt antal

¹ Overleveret af Ibn Mājah, ḥadīth nr. (227), med en ṣaḥīḥ (autentisk) beretningskæde.

² Enighed om det. Al-Bukhārī, ḥadīth nr. (1195), Muslim ḥadīth nr. (1390).

med sindsro. Det, I når af den, skal I bede, og det, I går glip af, skal I fuldende. For når en af jer begiver sig til aṣ-ṣalāh, er han i bøn."¹. Og det er overleveret af Abū Saī'd Al-Khudrī – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«الْغُسْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ، وَأَنْ يَسْتَنَّ، وَأَنْ يَمَسَّ طَيِّبًا إِنْ وَجَدَ».

"Ghusl (rituel helkropsvask) om fredagen er obligatorisk for enhver muḥtalim (én, der har nået puberteten), samt at rense tænderne med siwāk (tandrensepind) og anvende parfume, hvis han har noget."². Hvad angår kvinden, så skal hun, når hun kommer til moskéen, være tildækket med sin ḥidjāb (tildækning), og det er ikke tilladt for hende at parfumere sig eller bruge vellugt på grund af Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn:

«إِذَا شَهِدَتْ إِحْدَاكُنَّ الْمَسْجِدَ فَلَا تَمَسَّ طَيِّبًا».

"Når en af jer går til moskéen, skal hun ikke anvende parfume."³.

– At træde ind i al-Masdjid an-Nabawī med højre fod først og fremsige du'ā' (påkaldelsen) ved indtræden i moskéen. Det er anbefalet for den besøgende at føre sin højre fod frem ved indtræden

¹ Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (636), og af Muslim, ḥadīth nr. (602).

² Enighed om den. Al-Bukhārī, ḥadīth nr. (846), og af Muslim, ḥadīth nr. (858),
og al-muḥtalim er den, der har nået puberteten.

³ Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (443).

i al-Masdjid an-Nabawī, ligesom i andre moskéer, og at fremsige denne du‘ā’ (påkaldelse):

«بِسْمِ اللَّهِ، وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»

"Bismillāh, wa-s-salāmu ‘alā rasūlillāh, Allāhumma ighfir lī dhunūbī wa-ftaḥ lī abwāba raḥmatik." (I Allāhs navn, og fred være med Allāhs Sendebud. O Allāh, tilgiv mig mine synder og åbn for mig Dine barmhjertigheds porte).¹ Og ligeledes siger man:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

"A‘ūdhu billāhi al-‘Azīm, wa-bi-wadhihi al-Karīm, wa-sultānihi al-Qadīm, min ash-shayṭān ar-radjīm." (Jeg søger tilflugt hos Allāh, Den Mægtige, ved Hans ædle Ansigt og Hans evige myndighed mod satan, den udstødte).²

– At udføre taḥiyyat al-masdjid (hilsen til moskéen): Det er Sunnah for den, der træder ind i al-Masdjid an-Nabawī for at udføre aṣ-ṣalāh i den, at udføre to rak‘ah (bønneenheder) som taḥiyyat al-masdjid før han sætter sig. Det er overleveret fra Abū Qatādah al-Ḥārith bin Rib‘ī al-Anṣārī – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ، فَلَا يَجْلِسُ حَتَّى يُصَلِّيَ رَكْعَتَيْنِ».

¹ Udgivet af Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (771), med en ṣaḥīḥ (autentisk) beretningskæde.

² Overleveret af Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (466), med en ṣaḥīḥ (autentisk) beretningskæde.

"Når en af jer træder ind i moskéen, skal han ikke sætte sig, før han udfører to rak'ah."¹.

– At stræbe efter at bede aṣ-ṣalāh (bønnen) i de forreste rækker på grund af den store dyd heri, og dette opnås kun ved at komme tidligt til den. Det er overleveret fra Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – at Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النِّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَاسْتَهْمُوا»

"Hvis folk vidste, hvad der er (af belønning) i an-nidā' (kaldet til bøn) og den første række, og de ikke fandt anden udvej end at trække lod om det, ville de trække lod"². Og for Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn til sine ledsagere – må Allāh være tilfreds med dem:

«تَقَدَّمُوا فَأَتَمُّوا بِي، وَلْيَأْتَمَّ بِكُمْ مَنْ بَعْدَكُمْ، لَا يَزَالُ قَوْمٌ يَتَأَخَّرُونَ حَتَّى يُؤْخَرَهُمُ اللَّهُ».

"Træd frem og følg mig (i bøn) og lad dem, der er bag jer, følge jer. Et folk vil blive ved med at stille sig bagved, indtil Allāh sætter dem bagud.."³.

Hvad angår kvinder, så er det bedre for dem at bede i de bagerste rækker og holde afstand til mændene; dette er baseret på ḥadīthen fra Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham. Han

¹ Enighed om den. Al-Bukhārī, ḥadīth nr. (1171), og Muslim, ḥadīth nr. (714).

² Enighed om den. Al-Bukhārī, ḥadīth nr. (615), og Muslim, ḥadīth nr. (437).

³ Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (438).

berettede: 'Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde':

«خَيْرُ صُفُوفِ الرِّجَالِ أَوْلَاهَا، وَشَرُّهَا آخِرُهَا، وَخَيْرُ صُفُوفِ النِّسَاءِ آخِرُهَا، وَشَرُّهَا أَوْلَاهَا»

"De bedste af mændenes rækker er de forreste, og de værste er de bagerste. De bedste af kvindernes rækker er de bagerste, og de værste er de forreste."¹

Men hvis de beder alene, eller der er en afskærmning mellem dem og mændene, som det er tilfældet i al-Masdjid an-Nabawī, så er de forreste rækker de bedste for dem, da årsagen hertil bortfalder.

– At bede bag imamen og være påpasselig med ikke at gå foran ham ; dette er baseret på ḥadīthen fra Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ».

"Imamen er kun gjort til imam for at blive fulgt"².

Det er ikke tilladt for den bedende at stille sig foran imamen, undtagen i tilfælde af nødvendighed, når moskéen er fyldt med bedende, således at han ikke kan finde plads til at bede undtagen foran imamen.

– At være omhyggelig med at udfylde mellemrum og huller mellem rækkerne og rette

¹ Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (440).

² Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (722), og af Muslim, ḥadīth nr. (417).

dem op, men samtidig være påpasselig med ikke at mase sig frem blandt folk eller være til besvær for dem, træde hen over folks skuldre eller passere foran de bedende, for dette får én til at falde i synd.

– At udføre aş-şalāh i ar-Rawdah ash-Sharīfah (den ædle Rawdah) for den, der har mulighed for det; dette er baseret på ḥadīth fra Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، وَمَنْبَرِي عَلَى حَوْضِي».

”Det, som er mellem mit hus og min prædikestol, er en rawdah (haveplads) fra paradisetts haver, og min prædikestol er ved min ḥawḍ (vandbassin).”¹

Og der er ikke overleveret en specifik dyd ved aş-şalāh i ar-Rawdah, men det er fastslået, at den er en rawdah (haveplads) blandt paradisetts haver, sådan som den tidligere nævnte ḥadīth fra Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – viser. Og tilbedelseshandlinger får større dyd afhængigt af tid og sted.

* Den besøgende bør vælge passende tidspunkter til at bede i ar-Rawdah og bestræbe sig på at vælge de tidspunkter, hvor der er mindst trængsel. Det er derfor ikke tilladt at mase sig frem blandt sine muslimske brødre, træde hen over folks skuldre eller passere foran de bedende for at bede deri. Bønnen i ar-Rawdah er nemlig en nāfilah

¹ Enighed om det. Al-Bukhārī, ḥadīth nr. (1195), Muslim ḥadīth nr. (1390).

(frivillig bøn) og må derfor ikke søges gennem en forbudt handling. Ligeledes bør den besøgende bestræbe sig på at følge og overholde de særlige regler og ordninger for adgang til ar-Rawdah, vælge passende tidspunkter og samarbejde med dem, der står for organiseringen af de besøgendes adgang dertil.

– At drage nytte af tiden ved at udføre mange retskafne handlinger, der bringer én tættere på sin Skaber – fri for enhver mangel er Han – såsom aṣ-ṣalāh, recitation af Koranen, dhikr (ihukommelse af Allāh), du‘ā’ (påkaldelse), deltagelse i dhikr-samlinger, videns undervisning, studiekredse for undervisning i den ædle Koran og lignende.

– At respektere Allāhs – mægtig og majestætiske er Han – Bog og værne om den mod respektløs omgang med dens sider, mod at skrive på den eller udsætte den for vanære og respektløs behandling ved at placere sko ved siden af den, lægge den på jorden og lignende, i henhold Allāhs – ophøjet er Han – ord:

﴿ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعِظَّمْ شَعْنُ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ۝۳۲﴾

”Således [er det]. Og den, der ærer Allāhs symboler, så udspringer dette sandelig af hjerternes gudsbevidsthed.” [Sūrah al-Ḥadjj:22:32].

– At sænke blikket for det, som Allāh – mægtig og majestætiske er Han – har forbudt at se på: Det er

obligatorisk for den besøgende i al-Masdjid an-Nabawī at sænke sit blik for det, som det ikke er tilladt for ham at se på. Og han bør vide alvoren af at begå synder på disse ædle steder og de straffe, der følger heraf, for synder bliver mere alvorlige i både omfang og karakter i kraft af tidens og stedets storhed, og på samme måde øges handlinger i lydighed mod Allāh. Ligeledes bør den muslimske kvinde bestræbe sig på at overholde ḥidjāb (tildækning) foreskrevet i sharī'ah og undlade at vise sin prydelse frem, så hun ikke bliver en fristelse for mændene, for synden heri er stor.

– At være påpasselig med ikke at lade sig optage af fotografering eller af at se billeder og videoklip på mobilen, og sagen bliver endnu alvorligere, hvis disse billeder og videoklip er ḥarām (forbudte).

– At holde al-Masdjid an-Nabawī fri for alt, hvad der ikke sømmer sig deri, såsom stridigheder, at hæve stemmen, at efterlyse bortkomne ejendele, handel og lignende ting, som ikke hører hjemme deri eller i andre moskéer; dette er baseret på ḥadīthen fra Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«إِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَبِيعُ أَوْ يَبْتَاعُ فِي الْمَسْجِدِ، فَقُولُوا: لَا أَرْبَحَ اللَّهُ تِجَارَتَكَ، وَإِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَنْشُدُ فِيهِ ضَالَّةً، فَقُولُوا: لَا رَدَّ اللَّهُ عَلَيْكَ».

”Hvis I ser nogen sælge eller købe i moskéen, så sig: ’Må Allāh ikke give din handel fortjeneste.’ Og hvis I

ser nogen efterlyse en bortkommen genstand deri, så sig: 'Må Allāh ikke bringe den tilbage til dig.'"¹

– At bestræbe sig på personlig renlighed og være påpasselig med ubehagelige lugte såsom hvidløg, løg, tobaksrøg, sved og lignende, som er til gene for hans bedende muslimske brødre. Det er overleveret fra Djābir Bin ‘Abdullāh – må Allāh være tilfreds med ham – som sagde: 'Sandelig, Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde:

«مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا، فَلْيَعْتَزِلْنَا - أَوْ قَالَ: فَلْيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا - وَلْيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ».

"Den, der spiser hvidløg eller løg, skal holde sig borte fra os – eller han sagde: holde sig borte fra vores moské – og blive i sit hjem."²

– At bestræbe sig på at holde al-Masdjid an-Nabawī ren og ikke smide affald inde i moskéen eller på dens gårdspladser, såsom madrester og rester fra ifṭār-måltider, især i ramadan måneden, eller at spytte i gangarealerne og på gårdspladserne og lignende.

– Undgå at udføre aṣ-ṣalāh (bøn) i gangarealerne, ved indgangene og på overfyldte steder på grund af de skadelige følger, det medfører, såsom at blokere gennemgangene og påføre muslimerne gene.

¹ Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (1321), og Ibn Khuzaymah, ḥadīth nr. (1305), med en ṣaḥīḥ (autentisk) beretningskæde.

² Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (7359), og af Muslim, ḥadīth nr. (564).

– Mænd og kvinder bør udføre aṣ-ṣalāh (bøn) i de områder, der er afsat til hver af dem, inde i al-Masdjid an-Nabawī eller på dens gårdspladser. En mand må ikke bede ved siden af en kvinde, og en kvinde må ikke bede ved siden af en mand. Ligeledes bør man være påpasselig med ikke at stille sig foran imamen, så vidt det er muligt.

– At træde ud med venstre fod ved udgang fra moskéen, og sige ved udgangen:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ»

”Allāhumma innī as’aluka min faḍlik.” (O Allāh, jeg beder Dig om Din gunst).¹ – Eller sender velsignelser og fred over Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og siger:

«رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ».

”Rabbighfir lī dhunūbī, waftaḥ lī abwāba faḍlik. (O min Herre, tilgiv mig mine synder og åbn for mig dørene til Din gunst).²

4 – Regler og ādāb (etikette) for besøg ved Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og de to ledsageres grave – må Allāh være tilfreds med dem.

* Det er Sunnah at besøge Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og de to

¹ Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (713).

² Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (314), med en ṣaḥīḥ (autentisk) beretningskæde.

ledsageres grave – må Allāh være tilfreds med dem begge – for indbyggerne i al-Madīnah og for den, der kommer dertil som tilrejsende og besøgende, på grund af de generelle beviser i shari‘ah, der viser, at det er foreskrevet at besøge grave. Heriblandt er Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn:

«نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، فَزُورُوهَا».

"Jeg forbød jer [tidligere] at besøge gravene, men besøg dem nu."¹

Og blandt det, der viser dyden ved at sende fred over Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – efter hans død, er Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn:

«مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ، إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَرِّيَّ وَجَلَّ إِلَيَّ رُوحِي حَتَّى أُرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ».

"Der er ingen, der sender ṣalām (fred) over mig, uden at Allāh – mægtig og majestætisk er Han – returnerer min sjæl til mig, så jeg kan gengælde vedkommendes ṣalām (fredshilsen)."²

* Og det er ikke foreskrevet for kvinder at besøge Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav eller andre muslimers grave, for gravbesøg er foreskrevet for mænd. Hvad angår kvinder, så er de blevet forbudt at besøge gravene.

¹ Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (977).

² Overleveret af Aḥmad i al-Musnad, ḥadīth nr. (10815), med en ḥasan isnād (god overleveringskæde).

Det er overleveret fra Ibn ‘Abbās – må Allāh være tilfreds med dem begge – at han sagde:

«لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَوَارَاتِ الْقُبُورِ، وَالْمُنْخَذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَالسُّرُجَ».

"Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – forbandede kvinder, der besøger gravene, og dem, der gør dem til moskéer og opstiller lamper på dem."¹ Overleveret af Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham:

«أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَعَنَ زَوَارَاتِ الْقُبُورِ».

"At Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – forbandede kvinder, der besøger gravene."²

* Det er ikke tilladt at begive sig ud på en rejse for at besøge Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav ved kun at have til hensigt med sin rejse at besøge graven. Tværtimod bør hensigten med rejsen være at besøge moskéen og udføre aṣ-ṣalāh deri. Når han er ankommet til al-Madīnah, er det foreskrevet for ham at besøge graven, ligesom det er foreskrevet for indbyggerne i al-Madīnah, i henhold til Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udsagn:

«لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِي هَذَا، وَمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى».

¹ Overleveret af Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (3236), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (320), og an-Nasā'ī, ḥadīth nr. (2043).

² Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (1056), og af Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (1576), med en ḥasan isnād (god overleveringskæde).

“Man foretager ikke en rejse (med det formål at opsøge et bestemt sted) undtagen til tre moskéer: denne min moské, den hellige Moské (i Makkah) og al-Aqṣā moskéen (i Jerusalem).”¹.

De foreskrevne ādāb (etiketter) ved besøg af Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og de to ledsageres grave – må Allāh være tilfreds med dem begge.

Den besøgende stiller sig foran Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav vendt mod graven og sender derefter salām (fredshilsen) over Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – med respekt og lav stemme og siger: “As-salāmu ‘alayka yā Rasūlallāh wa raḥmatullāhi wa barakātuh” (Fred være med dig, O Allāhs Sendebud, samt Allāhs barmhjertighed og Hans velsignelser). Og hvis han derudover siger: “Jeg bevidner, at du har formidlet budskabet, fuldført det betroede ansvar, givet ummah (det muslimske fællesskab) oprigtigt råd og kæmpet i Allāhs sag, som det tilkommer,” så er der intet galt i det, for alt dette er sandt og korrekt.

Derefter træder han et skridt til højre, så han står vendt mod Abū Bakr aṣ-Ṣiddīq’s grav – må Allāh være tilfreds med ham – og siger: “As-salāmu ‘alayka yā Abā Bakr aṣ-Ṣiddīq, as-salāmu ‘alayka yā

¹ Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (1189), og Muslim, ḥadīth nr. (1397), og ordlyden er hans.

khalīfata Rasūlillāh – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – raḍiya Allāhu ‘anka wa arḍāk, wa djazāka ‘an ummati Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – khayrā” (Fred være med dig, O Abū Bakr aṣ-Ṣiddīq. Fred være med dig, O du efterfølger til Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – Må Allāh være tilfreds med dig og gøre dig tilfreds og belønne dig med det bedste på vegne af Muḥammads – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – ummah).

Derefter træder han et skridt til højre, så han står vendt mod ‘Umar ibn al-Khaṭṭābs grav – måtte Allāh være tilfreds med ham – og siger: “As-salāmu ‘alayka yā ‘Umar al-Fārūq, raḍiya Allāhu ‘anka wa arḍāk, wa jazāka ‘an ummati Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – khayrā” (Fred være med dig, O ‘Umar al-Fārūq (den der skelner mellem sandhed og falsk). Må Allāh være tilfreds med dig og gøre dig tilfreds og belønne dig med det bedste på vegne af Muḥammads – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – ummah (fællesskab)).

Og Ibn ‘Umar – må Allāh være tilfreds med dem begge – plejede, når han vendte tilbage fra en rejse, at gå til Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og sige: ”Fred være med dig, O Allāhs Sendebud. Fred være med dig, O Abū Bakr.

Fred være med dig, O min far,” hvorefter han ville gå derfra.¹

– Man rører ikke ved gravens vægge eller gitteret og kysser dem ikke.

Imām Mālik – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: ”Når man sender salām (fredshilsen) over Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – står man med ansigtet vendt mod graven – ikke mod qiblah – og træder nærmere og sender salām, og man rører ikke ved graven med sin hånd.”²

Og de lærde imamer er enige om, at man ikke rører ved Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav med sin hånd og heller ikke kysser den.

– Man opholder sig ikke længe ved graven, men sender salām (fredshilsen) og går derefter videre.

Imām Mālik – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: ”Jeg anser det ikke for korrekt, at man står ved Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og fremsiger du‘ā’, men at man sender fredshilsen og går videre.”³

Og Nāfi’ – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: ”Ibn ‘Umar plejede at sende fredshilsen ved graven. Jeg så ham mere end hundrede gange

¹ Overleveret af al-Bayhaqi i as-Sunan al-Kubrā, ḥadīth nr. (10271), med en ṣaḥīḥ (autentisk) beretningskæde.

² Ash-Shifā af al-Qādī ‘Iyād (2/ 199).

³ Ash-Shifā af al-Qādī ‘Iyād (2/ 199).

komme til graven og sige: "Fred være med Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. Fred være med Abū Bakr. Fred være med min far," hvorefter han ville gå videre."¹

Hvad angår det, som nogle besøgende gør ved at hæve stemmen ved Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og opholde sig der længe, så er dette i strid med det foreskrevne.

Det er ikke tilladt at rette du‘ā’ (påkaldelse) til Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – eller nogen anden af skabningerne for at opnå gavn eller afværge skade, få et behov opfyldt, få nød lettet, helbrede en syg, søge forbøn, frelse fra straffen eller lignende former for du‘ā’. At rette du‘ā’ til andre end Allāh i det, som ingen andre end Allāh har magt over, er ḥarām og udgør shirk akbar (den store shirk). Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾⁶⁰

60. Og jeres Herre siger: "Påkald Mig, så vil Jeg besvare jer. Sandelig, de, der er hovmodige og vender sig bort fra at tilbede Mig, skal træde ind i djahannam (helvede), fornedrede." [Sūrah Ghāfir: 60] Og Allāh – fri for enhver mangel er Han – siger:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ عِبَادًا أُمَّا لَهُمْ قَادَعُوهُمْ فَلَيسَ لَكُم بِهِمْ صُلْحٌ وَلَا لَكُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنٌ﴾¹⁹⁴

¹ Overleveret af al-Adjurri i Kitāb ash-Sharī'ah (5/2374), ḥadīth nr. (1853).

194. De, som I påkalder foruden Allāh, er skabninger ligesom jer selv. Så påkald dem da, og lad dem besvare jer, hvis I er sandfærdige.” [Sūrah al-A‘rāf:194]. Og Allāh – majestætisk i Sin højhed – siger:

﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ 18

18. "Og sandelig, masādjid (moskeerne) tilhører Allāh alene – så påkald ingen ved siden af Ham." [Sūrah al-Djinn:18].

– Man bør ikke bede til Allāh ved graven. Hvis man ønsker at bede, bør man træde væk fra graven, vende sig mod qiblah (bederetningen) og bede, og man bør ikke vende sig mod graven under bønner.

Og imām Mālik – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: "Jeg mener ikke, at man bør stå ved Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og bede."

– Det er ikke foreskrevet at opsøge graven gentagne gange, når man går ind i moskéen eller forlader den, hverken for indbyggerne i al-Madīnah eller for besøgende udefra, da det frygtes, at dette kan føre til, at graven gøres til et tilbagevendende samlingssted (‘īd).

Og Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – forbød dette og sagde:

«لَا تَتَّخِذُوا قُبْرِي عِيْدًا، وَلَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَحَيْثُمَا كُنْتُمْ فَصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي».

"Gør ikke min grav til et tilbagevendende samlingssted (ʿīd), og gør ikke jeres hjem til grave. Og hvor end I befinder jer, så send ṣalawāt (velsignelser) over mig, for jeres ṣalawāt når mig."¹

Og betydningen af: "Gør ikke min grav til et tilbagevendende samlingssted (ʿīd)" er at vende tilbage til den på bestemte tidspunkter eller under bestemte forhold, såsom at særligt udvælge besøget af den hver dag, uge eller måned, eller ved bestemte forhold, hvor den besøges. Og det er også blevet sagt: Det vil sige, gør den ikke til en fast tilbagevendende samlingsanledning.²

Og imām Mālik – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: "Det er ikke obligatorisk for indbyggerne i al-Madīnah, når de går ind i moskéen og forlader den, at standse ved graven. Dette gælder derimod de tilrejsende."³

Og hans ord – må Allāh være barmhjertig mod ham: "Dette gælder derimod de tilrejsende" – betyder: det almindelige besøg, ikke det gentagne besøg hver gang man går ind og ud.

– Man må ikke stå foran graven på samme måde som den bedende står ved at placere den ene hånd over den anden på brystet eller under det. Denne

¹ Overleveret af Aḥmad i al-Musnad, ḥadīth nr. (8804), med en ḥasan isnād (god overleveringskæde).

² Se: al-Mufradāt af ar-Rāghib al-Aṣfahānī (s. 594), Sharḥ aṣ-ṣudūr bi taḥrīm raf al-qubūr af ash-Shawkānī (s. 16).

³ Ash-Shifāʾ af al-Qāḍī ʿIyāḍ (2/204), al-Madkhal af ibn al-Ḥādjdj (1/262).

stilling er forbeholdt ṣalāh (bøn), for det er en holdning af ydmyghed og underkastelse, som kun sømmer sig for Allāh – fri for enhver mangel og ophøjet er Han.

– Man vender sig ikke mod graven på afstand for at sende salām (fredshilsen) over Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sådan som nogle mennesker gør, for dette var ikke noget, som ledsagerne – må Allāh være tilfreds med dem – eller as-salaf aṣ-ṣāliḥ (de første, retskafne generationer) blandt de fire imamer og andre lærde gjorde.

– At man ikke retter sig mod den ædle grav med bøn, recitation af Koranen eller lignende fra nogen som helst retning, for dette er af samme art som de tidligere religiøse nyskabelser (bid‘ah). Det er ikke tilladt for en muslim at indføre noget i sin religion, som Allāh ikke har givet tilladelse til. Imām Mālik – må Allāh være ham barmhjertig – fordømte lignende handlinger og sagde: ”De senere generationer af denne ummah vil aldrig blive forbedret undtagen gennem det, som forbedrede dens første generationer.”¹

– ikke at beskæftige sig med fotografering og livestreaming under salām (fredshilsen) over Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham.

¹ Madjmū‘ Fatāwā Ibn Bāz (16/110).

Må Allāhs velsignelser og fred være over vores Profet Muḥammad samt over hans familie og skænke dem fred.

Index

Dyderne og etiketten ved al-Masdjid an-Nabawī samt reglerne for at besøge graven til Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og gravene til hans to ledsagere – måtte Allāh være tilfreds med dem begge	3
Dyderne og etiketten ved al-Masdjid an-Nabawī samt reglerne for at besøge Profetens grav – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og gravene til hans to ledsagere – måtte Allāh være tilfreds med dem begge.	3
Indledning	3
1 - Dyderne ved al-Masdjid an-Nabawī (Profetens Moské)	4
2 – Anbefaling om at besøge al-Masdjid an-Nabawī ash-Sharīf	7
3 – Ādāb (etikette) ved besøget af al-Masdjid an-Nabawī	8
4 – Regler og ādāb (etikette) for besøg ved Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – grav og de to ledsageres grave – må Allāh være tilfreds med dem.....	17